

vetlla de quaresma

2022

Monestir de Sant Pere de les Puel·les
dissabte, 12 de març de 2022

QUARESMA, UNA ESTACIÓ DE CREIXEMENT

Joan Chittister

La quaresma és ser, fer i canviar qualsevol cosa que impedeix una vida plena en nosaltres ara.

No és un esdeveniment. No és una cosa que ens passa. És realment un microcosmos del que arriba a ser un caminar de tota la nostra vida al centre del nostre ésser. La raó de la quaresma és confrontar-nos amb nosaltres mateixes de tal manera que en siguem conscients i tinguem un propòsit, la qual cosa ens permet portar bé la resta de la vida. No és un *temps penitencial*. És un temps de creixement. Aquest temps ens exigeix determinar allò que mereix morir en les nostres pròpies vides i allò que pot ser necessari que nosaltres siguem si realment volem viure.

SALM 51(50) COMPADEIX-TE DE MI, DÉU MEU

a dos cors

Compadeix-te de mi, Déu meu, tu que estimes tant;
tu que ets tan bo, esborra les meves faltes.
Renta'm ben bé de les culpes,
purifica'm dels pecats.

Ara reconec les meves faltes,
tinc sempre present el meu pecat.
Contra tu, contra tu sol he pecat,
he fet el que és dolent als teus ulls.

Antífona

Per això ets just quan dones la sentència,
irreprovable en el teu veredict.
Tu saps que he nascut en la culpa,
que la mare m'engendrà pecador.

Tu que estimes la veritat al fons del cor,
m'ensenyes dintre meu a tenir seny.
Aspergeix-me amb hisop, que quedí pur;
renta'm, i seré més blanc que la neu.

Antífona

Fes que torni a sentir els crits de festa,
que s'alegrin els ossos que havies fet pols!
Aparta la mirada dels meus pecats,
esborra les meves culpes.

Déu meu, crea en mi un cor ben pur,
fes renéixer en mi un esperit ferm.
No em llancis fora de la teva presència,
no em prenguis el teu esperit sant.

Antífona

Torna'm el goig de la teva salvació,
que em sostingui un esperit magnànim.
Ensenyaré els teus camins als pecadors
i tornaran a tu els qui t'han abandonat.

No em demanis compte de la sang que he vessat,
Déu meu, Déu que em salves, i aclamaré la teva bondat.
Obre'm els llavis, Senyor,
i proclamaré la teva lloança.

Antífona

Les víctimes no et satisfan;
si t'oferia un holocaust, no me'l voldries.
La víctima que ofereixo és un cor penedit;
un esperit que es penedeix,
tu, Déu meu, no el menysprees.

Afavoreix Sió amb la teva benvolença,
reconstrueix les muralles de Jerusalem.
Llavors acceptaràs els sacrificis,
l'ofrena sencera i els holocaustos;
llavors oferiran vedells al teu altar.

Antífona

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant,
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.

Antífona

El gest que inaugura la quaresma ens convida a fer cendra el nostre vell cor en pecat, i a deixar que el foc calcini, en nosaltres i en la humanitat sencera, tota violència, tota repressió, tota prepotència, tota por.

Comencem una llarga celebració en què l'Església ens convoca a deixar que l'Esperit renovi els nostres cors per tal que, de la pols de les nostres cendres, puguin brollar la vida i la festa.

La quaresma és un temps de gràcia, una invitació del Déu que vol trobar-nos d'una manera nova i dur-nos més enllà en el camí que mena a la Vida. En aparença, aquest camí sembla menar a la mort: una creu es perfila en l'horitzó, i potser ens ve el desig de donar la volta. Però qui es decideix a avançar confiadament costa amunt farà l'experiència que aquesta pujada dura i incerta desemboca en una vida més autèntica, i comença a entendre les paraules de Jesús: «Qui perdi la vida per mi, la guanyarà».

El dejuni al qual ens convoca la quaresma és veritable quan ens despullem de tant equipatge inútil, quan prenem contacte amb la nostra pobresa radical. Quan ens convertim en constructors de reconciliació i de llibertat, quan compartim sense calcular amb els qui viuen sense allò necessari. Aquest és el dejuni que Déu vol i el que ens prepara per tal que, a la fi, ell trobi un lloc en el fons de nosaltres mateixos.

I és aleshores quan ens adonem que la veritable festa és interior i que és l'Esperit el qui la suscita en els nostres cors, si estem disposats a acollir-la. Però per a això ens cal aturar-nos, trobar temps i espais d'interiorització enmig del nostre tràfec, per tal que es desperti en nosaltres el desig de trobar-nos amb Jesús.

SILENCI LLARG

CANT In manus tuas Pater commendo spiritum meum (Taizé)

SALM 130(129) - CÀNTIC DEL PELEGRINATGE

a dos cors

Des de l'abisme et crido, Senyor;
Senyor, escolta el meu clam;
escolta, estigues atent
al meu clam que et suplica.

Si tinguessis en compte les culpes,
Senyor, qui es podria sostenir?
Però ets tu qui dones el perdó;
per això mereixes que et venerin.

Espero amb tota l'ànima, Senyor,
confio en la teva paraula.
La meva ànima desitja el Senyor,
més que els sentinelles el matí.

Que els sentinelles esperin el matí;
Israel, confia en el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.
És ell qui redimeix Israel de totes les seves culpes.

CANT In manus tuas Pater commendo spiritum meum (Taizé)

♪ *Requiem para Cervantes*, de Mateo Romero, salm 130(129)

ÉS HORA DE RENOVAR
EL TEU VIATGE CONTEMPLATIU
AQUESTA QUARESMA

Nancy Silvestre

En entrar en el temps de quaresma, vaig sentir que una pràctica contemplativa renovada podria ser justament el que cal.

Hi ha tantes coses que atrauen la nostra atenció en tot el món i en les nostres vides. [...]

Certament cadascuna d'aquestes situacions demana la nostra atenció i crida a l'acció. Tanmateix, massa sovint pensar en el que

està passant provoca ira, frustració, tristesa i impotència dins nostre. Estem atrapats en suposicions, visions del món i maneres de pensar que ens mantenen responent amb maneres antigues que només semblen exacerbar les situacions.

La contemplació ens ajuda a *veure* noves maneres, convidant-nos a respondre des de l'amor i no des de la por.

Litúrgicament, el temps de quaresma ens porta de viatge. Es torna a narrar la història de la vida pública de Jesús. Nosaltres som testimonis d'un home que va respondre a les injustícies del seu temps amb maneres que reflectien una cosmovisió diferent. Va *veure* a tothom igual i no dividits pel codi de puresa del seu temps. Va donar la benvinguda als desfavorits perquè s'unissin a ell. Va guarir els qui no hi podien *veure* físicament, però sí que podien *veure* el poder que Jesús els oferia quan els preguntava: «I què vols que faci per tu?». Va proclamar la seva veritat malgrat que incitaria les autoritats eclesials i polítiques. Va estimar i perdonar els qui no pogueren acceptar les seves paraules, les seves invitacions i els qui el van perseguir i crucificar.

Jesús va respondre a les injustícies del seu temps per amor i no per por, i sense culpa.

CANT Misericordias Domini, in aeternum cantabo (Taizé)

ISAÏES (Is 58,6-12)

a dos cors

El dejuni que jo aprecio és aquest:
allibera els qui han estat empresonats injustament,
deslliga les corretges del jou,
deixa lliures els oprimits i trosseja jous de tota mena.

Comparteix el teu pa amb els qui passen fam,
acull a casa teva els pobres vagabunds,
vesteix el qui va despullat.
No els defugis, que són germans teus.

Llavors brillarà com l'alba la teva llum,
i les teves ferides es clouran en un moment.
Tindràs per avantguarda la teva bondat,
i per rereguarda la glòria del Senyor.

Quan invoquis el Senyor, ell mateix et respondrà;
quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens!».

Si treus de casa teva tots els jous
i no assenyales amb el dit per acusar,
si dones el teu pa als famolencs
i satisfàs la fam dels indigents,
llavors la teva llum s'alçarà en la foscor,
el teu capvespre serà clar com el migdia.

En tot moment el Senyor et conduirà,
en ple desert saciarà la teva fam,
et farà fort i vigorós i seràs com un hort amarat d'aigua,
com una font que mai no s'estronca.

Reconstruiràs les ruïnes antigues,
consolidaràs els fonaments abandonats segles i segles.
Et diran: Reconstructor de muralles, repoblador de ciutats.

CANT Misericordias Domini, in aeternum cantabo (Taizé)

EVANGELI (Mt 6,7-13) dimarts primera setmana de quaresma

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que la vostra pregària no sigui un parlar per parlar com la dels pagans; es pensen que com més parlaran, més es faran escoltar. No feu pas com ells. Abans que vosaltres li demaneu res, el vostre Pare ja sap perfectament tot el que necessiteu.

La vostra pregària serà aquesta:

PARENOSTRE   *tothom*

PREGÀRIA FINAL I BENEDICCIÓ

Oh pare etern, converteix el nostre cor
i fes que, buscant sempre l'únic necessari
i exercint les obres de misericòrdia,
visquem dedicats al teu servei i al servei dels altres.

